

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
מאן דאמר	מאן דאמר										
וחרס הדרייני.	וחרס הדרייני.										
מאי הדרייני?	מאי הדרייני?										
חרס של הדרייניס קיסר.	חרס של הדרייניס קיסר.										
קרקע בתולה היתה שלא עבדה אדם מעולם, עבדה ונטעה, ורמי ליה לחמרא בגולפי חיורי ומייצי להו לחמריהו, ומתברו להו בחספי ודרו בהדיהו, וכל היכא דמטו תרו להו ושתו.	קרקע בתולה היתה שלא עבדה אדם מעולם, עבדה ונטעה, ורמי ליה לחמרא בגולפי חיורי ומייצי להו לחמריהו, ומתברו להו בחספי ודרו בהדיהו, וכל היכא דמטו תרו להו ושתו.										
וראשון שלנו כשלישי שלהן.	וראשון שלנו כשלישי שלהן.										
מהו לסמוך בהן כרעי המטה? רוצה בקיומו ע"י ד"א שרי או אסור?	מהו לסמוך בהן כרעי המטה? רוצה בקיומו ע"י ד"א שרי או אסור?										
חד אסר וחד שרי.	חד אסר וחד שרי.										
הדרדורין והרוקבאות של עובדי כוכבים, יין של ישראל כנוס בהן - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודא לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, ולא הודו לו	הדרדורין והרוקבאות של עובדי כוכבים, יין של ישראל כנוס בהן - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודא לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, ולא הודו לו										
נודות של עובדי כוכבים - רשב"ג אומר משום רבי יהושע בן קפוסאי: אסור לעשות מהן שטיחין לחמור	נודות של עובדי כוכבים - רשב"ג אומר משום רבי יהושע בן קפוסאי: אסור לעשות מהן שטיחין לחמור										
והא הכא דרוצה בקיומו ע"י דבר אחר, וקתני דאסור	והא הכא דרוצה בקיומו ע"י דבר אחר, וקתני דאסור										
וליתעמך, קנקנים של עובדי כוכבים ליתסרו למיזבן, מאי שנא נודות ומ"ש קנקנים?	וליתעמך, קנקנים של עובדי כוכבים ליתסרו למיזבן, מאי שנא נודות ומ"ש קנקנים?										
גזירה שמא יבקע נודו ויטלנו ויתפרנו על גבי נודו.	גזירה שמא יבקע נודו ויטלנו ויתפרנו על גבי נודו.										
ולמ"ד: רוצה בקיומו על ידי ד"א אסור, מ"ש קנקנים דשרו?	ולמ"ד: רוצה בקיומו על ידי ד"א אסור, מ"ש קנקנים דשרו?										
התם ליתיה לאיסוריה בעיניה, הכא איתיה לאיסוריה בעיניה.	התם ליתיה לאיסוריה בעיניה, הכא איתיה לאיסוריה בעיניה.										
ולא הודו לו.	ולא הודו לו.										
יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, והודו לו	יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, והודו לו										
מאי לא הודו לו דקאמר התם? כל סייעתו, אבל בנו מודי ליה.	מאי לא הודו לו דקאמר התם? כל סייעתו, אבל בנו מודי ליה.										
איבעית אימא: גודא לחוד, וגודע לחוד.	איבעית אימא: גודא לחוד, וגודע לחוד.										
ועורות לבובין.	ועורות לבובין.										
איזהו עור לבוב? כל שקרוע כנגד הלב וקדור כמין ארובה, יש עליו קורט דם - אסור, אין עליו קורט דם - מותר.	איזהו עור לבוב? כל שקרוע כנגד הלב וקדור כמין ארובה, יש עליו קורט דם - אסור, אין עליו קורט דם - מותר.										
לא שנו אלא שלא מלחו, אבל מלחו - אסור, אימא מלחו העברתו.	לא שנו אלא שלא מלחו, אבל מלחו - אסור, אימא מלחו העברתו.										
בזמן שהקרקע שלו עגול - אסור, משוך - מותר.	בזמן שהקרקע שלו עגול - אסור, משוך - מותר.										
הלכה כרשב"ג.	הלכה כרשב"ג.										
הלכה - מכלל דפליגי?	הלכה - מכלל דפליגי?										
מאי נפקא לך מינה?	מאי נפקא לך מינה?										
גמרא גמור, זמורתא תהא?	גמרא גמור, זמורתא תהא?										
בשר הנכנס לעבודת כוכבים - מותר.	בשר הנכנס לעבודת כוכבים - מותר.										
מאן תנא?	מאן תנא?										
דלא כרבי אלעזר, דאי כרבי אלעזר	דלא כרבי אלעזר, דאי כרבי אלעזר										

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													עבודה זרה-אין מעמידין	
		מאן דאמר													מימרא	
לב:	◊															סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים.
לב:	<															והיוצא - אסור, מפני שהוא כובחי מתי.
לב:	◊															מ"ט?
לב:	◊															אי אפשר דליכא תקרובת עבודת כוכבים.
לב:	◊															מני?
לב:	◊															רבי יהודה בן בתירא היא
לב:	◊															מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמתמא באהל? שנאמר: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת מתמא באהל, אף תקרובת עבודת כוכבים מתמא באהל.
לב:	<															ההולכין לתרפות - אסורין לשאת ולתת עמהם.
לב:	◊															עובד כוכבים ההולך לתרפות - בהליכה אסור, דאזיל ומודי קמי עבודת כוכבים, בחזרה מותר, מאי דהוה הוה. ישראל ההולך לתרפות - בהליכה מותר, דלמא הדר ביה ולא אזיל, בחזרה אסור, כיון דאביק בה מהדר הדר אזיל.
לב:	◊															ישראל ההולך לתרפות, בין בהליכה בין בחזרה - אסור
לב:	◊															כי תניא הדיא בישראל מומר, דודאי אזיל.
לב:	◊															עובד כוכבים ההולך ליריד, בין בהליכה בין בחזרה - מותר. ישראל ההולך ליריד, בהליכה - מותר, בחזרה - אסור.
לב:	◊															מאי שנא ישראל דבחזרה אסור? דאמרי: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה, עובד כוכבים נמי נימא: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה
לב:	◊															אלא עובד כוכבים אמרינן: גלימא זבין, חמרא זבין
לב:	◊															ישראל נמי נימא: אימור גלימא זבין, חמרא זבין
לב:	◊															אי איתא דה"ל, הכא הוה מזבין ליה.
לב:	<															והבאין - מותרין.
לב:	◊															לא שנו אלא שאין קשורין זה בזה, אבל קשורין זה בזה - אסורין, אימא דעתו לחזור.
לב:	<															נודות העובדי כוכבים וקנקניהם.
לב:	◊															נודות העובדי כוכבים, גרודים חדשים - מותרין, ישנים ומזופפין - אסורין. עובד כוכבים ריבבן ועיבדן ונתן לתוכן יין, וישראל עומד על גביו - אינו חושש.
לב:	◊															וכי מאחר דעובד כוכבים נותן לתוכן יין, כי ישראל עומד על גביו מאי הוי?
לב:	◊															ה"ק: עובד כוכבים ריבבן ועיבדן וישראל נותן לתוכן יין, וישראל אחר עומד על גביו - ואינו חושש.
לב:	◊															ומאחר דישראל נותן לתוכן יין, ישראל אחר עומד על גביו למה לי?
לב:	◊															דלמא אגב טירדיה מנסך ולא אדעתיה.
לב:	◊															לעולם כדקאמרת מעיקרא, והכא בעידנא דקא שדי ליה נעשה כזרק מים לטיט.
לב:	◊															ש"מ מדרב זביד: האי עובד כוכבים דשדא חמרא לבי מילחי דישאל - שרי.
לב:	◊															מי דמי? התם קאזיל לאיבוד, הכא - לא קאזיל לאיבוד.
לב:	◊															בר עדי טייעא אנס הנהו זיקי מרב יצחק בר יוסף, רמא בהו חמרא ואהדרינהו ניהליה, אתא שאל בי מדרשא

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
ממלאן מים שלשה ימים ומערן.	א"ל רבי ירמיה, כך הורה רבי אמי הלכה למעשה:										לג.
צריך לערן מעת לעת.	ואמר רבא:										לג.
הני מילי דידן, אבל דידהו לא	סבור מינה:										לג.
אחד שלנו ואחד שלהם.	כי אתא רבין א"ר שמעון בן לקיש:										לג.
הני מילי נודות, אבל קנקנים לא	סבר רב אחא בריה דרבא למימר קמיה דרב אשי למימר:										לג.
לא שנא נודות ולא שנא קנקנים.	אמר ליה רב אשי:										לג.
קנקנים של עובדי כוכבים, חדשים גרודים - מותרין, ישנים ומזופפין - אסורין עובדי כוכבים נותן לתוכן יין - ישראל נותן לתוכן מים, עובדי כוכבים נותן לתוכן יין - ישראל נותן לתוכן ציר ומורייס, ואינו חושש.	ת"ר:										לג.
לכתחלה או דיעבד?	איבעיא להו:										לג:
הלוקח קנקנים מן העובדי כוכבים, חדשים - נותן לתוכן יין, ישנים - נותן לתוכן ציר ומורייס לכתחלה.	ת"ש, דתני רב זביד בר אושעיא:										לג:
החזירן לכבשן האש ונתלבנו, מהו?	בעא מיניה ר' יהודה נשיאה מרבי אמי:										לג:
ציר שורף, אור לא כ"ש.	א"ל: [רבי אמי]										לג:
קנקנים של עובדי כוכבים שהחזירן לכבשן האש, כיון שנשרה זיפתן מהן - מותרין.	אתמר נמי: א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר ר' אסי א"ר יוחנן:										לג:
לא תימא עד דנתרן, אלא אפי' רפאי מירפא אע"ג דלא נתר.	רב אשי:										לג:
קינסא - פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אסר, וחד שרי.	[רב אחא ורבינא]										לג:
והלכתא כמאן דאסר.											לג:
מהו ליתן לתוכו שכר?	איבעיא להו:										לג:
אסרי	רב נחמן ורב יהודה:										לג:
שרי.	רבא:										לג:
רבינא שרא ליה לרב חיאי בריה דרב יצחק למירמא ביה שכרא, אזל רמא ביה חמרא, ואפילו הכי לא חש לה למילתא, אמר: אקראי בעלמא הוא.	[רבינא]										לג:
רב יצחק בר ביסנא הוה ליה הנהו מאני דפקוסנא, מלינהו מיא אנחינהו בשימשא, פקעו	[רב יצחק בר ביסנא]										לג:
אסרתניהו עלך איסורא דלעולם, אימור דאמור רבנן - ממלינהו מיא, אנוחי בשימשא מי אמור.	א"ל רבי אבא:										לג:
כלי נתר אין לו טהרה עולמית.	ר יוסנא א"ר אמי:										לג:
מאי כלי נתר?											לג:
כלי מחפורת של צריף.	ר יוסי בר אבין:										לג:
דבי פרוק רופילא אנס הני כובי מפומבדיתא, רמא בהו חמרא, אהדרינהו ניהליהו, אתו שיילוהו לרב יהודה											לג:
דבר שאין מכניסו לקיום הוא, משכשכן במים והן מותרין.	אמר: [רב יהודה]										לג:
הני חצבי שחיימי דארמאי, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב עזירא:										לג:
הני פתוותא דבי מיכסי, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב פפי:										לג:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

עבודה זרה לב. - לט.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לחין - כל י"ב חדש, יבשים - לאחר י"ב חדש.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◇
כשהן אסורין - אסורין אפילו בהנאה, כשהן מותרין - מותרין אפילו באכילה.	אתמר, אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:									■	◇
האי דורדיא דחמרא דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב זבדי:									■	◇
הני גולפי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא בריה דרבא:									■	◇
האי אבטא דטייעי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא:									■	◇
הני פורצני דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרב איקא:									■	◇
הני גולפי שחימי ואוכמי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרבא:									■	◇
והמוריס.										■	<
מוריס אומן - מותר.	ת"ר:									■	◇
אף חילק אומן - מותר.	ר' יהודה בן גמליאל אומר משום ר' חנינא ב"ג:									■	◇
מוריס אומן - מותר.	תני אבימי בריה דר' אבהו:									■	◇
פעם ראשון ושני - מותר, שלישי - אסור, מ"ט? פעם ראשון ושני דנפיש שומנייהו - לא צריך למירמי בהו חמרא, מכאן ואילך רמו בהו חמרא.	הוא תני לה והוא א"ל:									■	◇
ההוא ארבא דמוריסא דאתי לנמילא דעכו, אותיב רבי אבא דמן עכו נטורי בהדה	[רבי אבא דמן עכו]									○	◇
עד האידנא מאן נטרה?	א"ל רבא:									?	
עד האידנא למאי ניהוש לה? אי משום דמערבי ביה חמרא, קיסתא דמוריס בלומא, קיסתא דחמרא בד' לומי.	א"ל: [רבי אבא דמן עכו]									!	◇
דלמא אידי דצור אתו דשוי חמרא	ר' ירמיה לר' זירא:									?	
התם עיקולי ופשורי איכא.	א"ל: [רבי זירא]									!	
וגבינת בית אונייקי.										■	<
מפני מה אסרו גבינת אונייקי? מפני שרוב עגלים של אותה עיר נשחטין לעבודת כוכבים.	רבי שמעון בן לקיש:									■	◇
מאי איריא רוב עגלים? אפילו מיעוט נמי, דהא ר"מ חייש למיעוטא										?	
אי אמרת רוב, איכא מיעוט, אלא אי אמרת מיעוט, כיון דאיכא רוב עגלים דאין נשחטין לעבודת כוכבים, ואיכא נמי שאר בהמות דאין נשחטין לעבודת כוכבים - ה"ל מיעוטא דמיעוטא, ומיעוטא דמיעוטא לא חייש ר"מ.										!	◇
כי נשחטין לעבודת כוכבים מאי הוי? והא את הוא דשרי לקיש:	ר"ש בר אליקים לר"ש בן									?	◇
השושט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים, להקטיר חלבה לעבודת כוכבים - רבי יוחנן אמר: אסורה	דאתמר: [רבי יוחנן]									◆	◇
מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן חוץ מפנים	קסבר: [רבי יוחנן]									■	?
מותרת	רבי שמעון בן לקיש:									◆	◇
תרמינך שעתך, באומר: בגמר זביחה הוא עובדה.	א"ל: [רבי שמעון בן לקיש]									!	◇
שאל ר' ישמעאל [וכו'].	רבי יהודה:									■	<
המקדש בפרש שור הנסקל - מקודשת, בפרש עגלי עבודת כוכבים - אינה מקודשת.	רב אחאבוי אמר רב:									■	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	
איבעית אימא: סברא, ואב"א: קרא.												■	לה:
איבעית אימא סברא, גבי עגלי עבודת כוכבים ניהא ליה בנפחיה, אבל גבי שור הנסקל לא ניהא ליה בנפחיה.												■	לה:
איבעית אימא קרא, כתיב הכא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה, וכתוב התם: (שמות כא) סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו, בשרו אסור, הא פרשו מותרת.												■	לה:
תרווייהו תננהי, מדקא"ל: מפני שמעמידין בקיבת נבילה, וקא מהדר ליה: והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה, מכלל דאיסורי הנאה שרו פרשייהו ומדקא"ל: מפני שמעמידין אותה בקיבת עגלי עבודת כוכבים, וקא מהדר ליה: א"כ למה לא אסרוה בהנאה, מכלל דעבודת כוכבים אסור פרשייהו.	רבא:											■	לה:
וליהדר ליה: משום דליתיה לאיסורא בעיניה, דהא מורייס לרבנן דלא אסרוהו בהנאה מ"ט? לאו משום דליתיה לאיסורא בעיניה?												⚡	לה:
הכא כיון דאוקמיה קא מוקים, חשיב ליה כמאן דאיתיה לאיסוריה בעיניה.	אמרי:											!	לה:
השיאו לדבר אחר וכו'.												■	לה:
מאי (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיון?												⚡	לה:
אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבש"ע, עריבים עלי דברי דודיך יותר מיינה של תורה.	כי אתא רב דימי אמר:											!	לה:
מ"ש האי קרא דשייליה?												⚡	לה:
מרישיה דקרא קא"ל: (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, אמר ליה: ישמעאל אחי, חשוק שפתותיך זו בזו ואל תבהל להשיב.	ר"ש בן פזי, ואיתימא ר"ש בר אמי:											!	לה:
מ"ט?												⚡	לה:
גזרה חדשה היא ואין מפקפקין בה.	עולא, ואיתימא רב שמואל בר אבא:											!	לה:
מאי גזירתא?												⚡	לה:
משום ניקור.	ר"ש בן פזי אמר ריב"ל:											!	לה:
ולימא ליה: משום ניקור												⚡	לה:
כדעולא												!	לה:
כי גזרי גזירתא במערבא, לא מגלו טעמא עד תריסר ירחי שתא, דלמא איכא איניש דלא ס"ל ואתי לזלולי בה.	דאמר עולא:											!	לה:
אלא מעתה, יבשה תשתרי, ישן תשתרי	מגדף בה ר' ירמיה:											⚡	לה:
יבש - מותר, אין מניחו ליבש, ישן - מותר, אין מניחו לישן	דא"ר חנינא:											⚡	לה:
לפי שא"א לה בלא צחצוחי חלב	רבי חנינא:											!	לה:
מפני שמעמידין אותה בעור קיבת נבילה.	שמואל:											!	לה:
הא קיבה גופא שריא, ומי אמר שמואל הכי?												⚡	לה:
קיבת העובד כוכבים ושל נבילה - הרי זו אסורה	והתנן:											⚡	לה:
אטו דעובד כוכבים לאו נבילה היא?	והוינן בה:											⚡	לה:
חדא קתני: קיבת שחיטת עובד כוכבים נבלה אסורה	ואמר שמואל:											⚡	לה:
ל"ק: כאן קודם חזרה, כאן לאחר חזרה, ומשנה לא זזה ממקומה.												!	לה:
מפני שמחליקין פניה בשומן חזיר.	רב מלכיא משמיה דרב אדא בר אהבה:											!	לה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
רב חסדא:	מפני שמעמידין אותה בחומץ.									!	◊
רב נחמן:	מפני שמעמידין אותה בשרף הערלה.									!	◊
	כמאן?									^	
	כי האי תנא									!	
דתנן ר"א:	המעמיד בשרף הערלה - אסור, מפני שהוא פירי									!	■
	אפי' תימא ר' יהושע, עד כאן לא פליג ר' יהושע עליה דר"א - אלא בקטפא דגוזא, אבל בקטפא דפירא מודי.										◊
והיינו דתנן, א"ר יהושע:	שמעתי בפירוש, שהמעמיד בשרף העלין ובשרף העיקרין - מותר, בשרף הפגין - אסור, מפני שהוא פירי.										■
	בין לרב חסדא, בין לרב נחמן בר יצחק, תתסר בהנאה									ז	◊
	קשיא.										◊
דרש רב נחמן בריה דרב חסדא:	מאי דכתיב: (שיר השירים א) לריח שמניך טובים, למה ת"ח דומה? לצלוחית של פלייטין, מגולה ריחה נודף, מכוסה אין ריחה נודף ולא עוד, אלא דברים שמכוסין ממנו מתגלין לו, שנאמר: (שיר השירים א) עלמות אהבוך, קרי ביה עלמות ולא עוד, אלא שמלאך המות אוהבו, שנא': עלמות אהבוך, קרי ביה על מות ולא עוד, אלא שנוחל שני עולמות, אחד העוה"ז ואחד העוה"ב, שנא': עלמות, קרי ביה עולמות.										◊
	ואלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואין איסורן איסור הנאה:										■
[חכמים]	חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו, והפת והשמן שלהן.									◊	■
רבי ובית דינו:	התירו השמן.									◊	■
	והשלקות, וכבשין שדרכן לתת לתוכן יין וחומץ, וטרית טרופה, וציר שאין בה דגה כלבית שוטטת בו, והחילק, וקורט של חלתית, ומלח שלקונדית - הרי אלו אסורין ואין איסורן איסור הנאה.										■
	חלב למאי ניוחש לה?										◊
	אי משום איחלופי									!	
	טהור - חזיר, טמא - ירוק									ז	◊
	ואי משום איערובי									!	
	ניקום									ז	
דאמר מר:	חלב טהור עומד, חלב טמא אינו עומד									ז	◊
	אי דקא בעי לגבינה ה"נ, הכא במאי עסקינן - דקא בעי ליה לכמכא.									!	◊
	ונשקול מיניה קלי וניקום									ז	◊
	כיון דבטהור נמי איכא נסיובי דלא קיימי, ליכא למיקם עלה דמילתא.									!	◊
	ואב"א: אפי' תימא דקבעי לה לגבינה, איכא דקאי ביני אטפי.									!	◊
	והפת.										■
רב כהנא א"ר יוחנן:	פת לא הותרה בב"ד.										◊
	מכלל דאיכא מאן דשרי?									ז	
	אין									!	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										לה:
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין מימרא											
דכי אתא רב דימי אמר:	פעם אחת יצא רבי לשדה והביא עובד כוכבים לפניו פת פורני מאפה סאה										!	לה:
[רבי]	אמר רבי: כמה נאה פת זו, מה ראו חכמים לאוסרה										!	לה:
	מה ראו חכמים? משום חתנות										!	לה:
[רבי]	אלא, מה ראו חכמים לאוסרה בשדה										!	לה:
	כסבורין העם: התיר רבי הפת, ולא היא, רבי לא התיר את הפת.										!	לה:
רב יוסף ואיתימא רב שמואל בר יהודה:	לא כך היה מעשה, אלא אמרו: פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה פת דחוק לתלמידים										!	לה:
[רבי]	אמר רבי: אין כאן פלטר?										!	לה:
	כסבורין העם לומר: פלטר עובד כוכבים, והוא לא אמר אלא פלטר ישראל.										!	לה:
רבי חלבו:	אפילו למ"ד פלטר עובד כוכבים, לא אמרן אלא דליכא פלטר ישראל, אבל במקום דאיכא פלטר ישראל לא.										!	לה:
רבי יוחנן:	אפי' למ"ד פלטר עובד כוכבים, ה"מ בשדה, אבל בעיר לא, משום חתנות.										!	לה:
[איבו]	איבו הוה מנכית ואכיל פת אבי מצרי										!	לה:
[רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק]	אמר להו רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק: לא תשתעו מיניה דאיבו דקאכיל לחמא דארמאי.										!	לה:
	והשמן שלהן.										!	לה:
[רב]	שמן - רב אמר: דניאל גזר עליו										!	לה:
שמואל:	זליפתן של כלים טמאים אוסרתן.										!	לה:
	אטו כולי עלמא אוכלי טהרות נינהו?										!	לה:
[שמואל]	אלא, זליפתן של כלים אסורין אוסרתן.										!	לה:
שמואל לרב:	בשלמא לדידי דאמינא זליפתן של כלים אסורין אוסרתן, היינו דכי אתא רב יצחק בר שמואל בר מרתא ואמר										!	לה:
	דריש רבי שמלאי בנציבין: שמן - ר' יהודה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו, קסבר: נותן טעם לפגם מותר										!	לה:
	אלא לדידך דאמרת דניאל גזר עליו, דניאל גזר ואתא רבי יהודה הנשיא ומבטל ליה?										!	לה:
והתנן:	אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין										!	לה:
א"ל: [רב]	שמלאי לודא קא אמרת? שאני לודאי דמזלזלו.										!	לה:
א"ל: [שמואל]	אשלח ליה										!	לה:
[רב]	איכסיף.										!	לה:
רב:	אם הם לא דרשו, אנן לא דרשינן? והכתיב: (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפניו בג המלך וביין משתיו, בשתי משתאות הכתוב מדבר, אחד משתה יין ואחד משתה שמן										!	לה:
רב סבר:	על לבו שם ולכל ישראל הורה										!	לה:
שמואל סבר:	על לבו שם ולכל ישראל לא הורה.										!	לה:
	ושמן דניאל גזר?										!	לה:
והאמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דרב:	פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמנה עשר דבר הן										!	לה:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכי תימא: אתא דניאל גזר ולא קיבל, ואתו תלמידי דהלל ושמיאי וגזור וקיבל								!			
א"כ מאי אסדהותיה דרב?								ז			
אלא, דניאל גזר עליו בעיר, ואתו אינהו וגזור אפילו בשדה.								!			
ור' יהודה הנשיא היכי מצי למישרא תקנתא דתלמידי שמאי והלל?								ז			
אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבריו - אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמנין	והתנן:							ז			
בכל יכול לבטל בית דין דברי בית דין חבריו, חוץ משמונה עשר דבר, שאפילו יבא אליהו ובית דינו אין שומעין לן	ועוד, הא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:							ז			
מה טעם? הואיל ופשט איסורו ברוב ישראל, שמן לא פשט איסורו ברוב ישראל	רב משרשיא:							!			
ישבו רבותינו ובדקו על שמן שלא פשט איסורו ברוב ישראל, וסמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק	דאמר רבי שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן:							!			
אין גוזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה	שהיו אומרים:							!			
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואותם קובעים הגוי כולו, אי איכא גוי כולו - אין, אי לא - לא.	דאמר רב אדא בר אהבה:							!			
פיתן ושמן, יינן ובנותיהן, כולן משמונה עשר דבר הן.	גופא, אמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דרב:										
בנותיהן מאי היא?								^			
גזרו על בנותיהן נידות מעריסות.	רב נחמן בר יצחק:							!			
כולן משום עבודת כוכבים גזרו בהן	גניבא משמיה דרב:							!			
גזרו על פיתן משום שמנן	דכי אתא רב אחא בר אדא א"ר יצחק:							!			
מאי אולמיה דשמנן מפת?								ז			
אלא, על פיתן ושמן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהן, ועל בנותיהן משום דבר אחר, ועל דבר אחר משום ד"א.								!			
בנותיהן - דאורייתא היא, דכתיב: (דברים ז) לא תתחתן בהם								ז			
דאורייתא ז' אומות, אבל שאר עובדי כוכבים לא, ואתו אינהו וגזור אפילו דשאר עובדי כוכבים.								!			
(דברים ז) כי יסיר את בנך מאחרי - לרבות כל המסירות	ולר"ש בן יוחי דאמר:							ז			
מאי איכא למימר?								ז			
אלא דאורייתא אישות דרך חתנות, ואתו אינהו גזור אפילו דרך זנות.								!			
זנות נמי בבית דינו של שם גזרו, דכתיב: (בראשית לח) ויאמר יהודה הוציאוהו ותשרף								ז			
אלא, דאורייתא עובד כוכבים הבא על בת ישראל, דמשכה בתריה, אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזור אפי' ישראל הבא על העובדת כוכבים.								!			
ישראל הבא על העובדת כוכבים - הלכה למשה מסיני היא								ז			
הבועל ארמית - קנאין פוגעין בן	דאמר מר:							ז			
אלא דאורייתא בפרהסיא וכמעשה שהיה, ואתו אינהו גזור אפילו בצינעא.								!			
בצינעא נמי בית דינו של חשמונאי גזור								ז			
ב"ד של חשמונאי גזרו, ישראל הבא על העובדת כוכבים - חייב משום נשג"א	דכי אתא רב דימי אמר:							ז			

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
משום נשג"ץ	כי אתא רבין אמר:	◊	◊								
כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה, אבל ייחוד לא, ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד.		◊	!								
ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו		◊	◊								
באותה שעה גזרו על ייחוד	דאמר רב יהודה:	◊	◊								
התם ייחוד דבת ישראל, אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא, ואתו אינהו גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.	אמרי:	◊	!								
ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא		◊	◊								
רמז לייחוד מן התורה מניין? שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית, בן אב אינו מסית? אלא, בן מתייחד עם אמו, ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה	דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:	◊	◊								
ייחוד דאורייתא דאשת איש, ואתא דוד וגזר אפי' אייחוד דפנויה, ואתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים.		◊	!								
מאי על ד"א משום ד"א?		◊				^					
גזור על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה, שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור	רב נחמן בר יצחק:	◊	!								
צער גדול היה לי אצל ר' אסי, ור' אסי אצל ר' יוחנן, ור' יוחנן אצל ר' ינאי, ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם, ור"נ בן עמרם אצל רבי: תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה?	דא"ר זירא:		!	^							
בן יומו	ואמר לי: [רבי]	◊	!	!							
וכשבאתי אצל ר' חייא		◊	!	o							
בן ט' שנים ויום אחד	אמר לי: [רבי חייא]	◊	!	!							
וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי		◊	!	o							
הנח דברי ואחוז דברי רבי חייא, דאמר: תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה? בן תשע שנים ויום אחד, הואיל וראוי לביאה מטמא נמי בזיבה.	אמר לי: [רבי]	◊	!	■							
הלכך הא תינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד, הואיל וראויה לביאה מטמא נמי בזיבה.	רבינא:	◊	!	■							
פשיטא		◊	◊								
מהו דתימא: האי ידע לארגולי והא לא ידעה לארגולי, קמ"ל.		◊	!								
מיסתמיך ואזיל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דרבי שמלאי שמעיה, א"ל: שמלאי, לא היית אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן	[רבי יהודה נשיאה]	◊	o								
אמר לו: בימינו תתיר אף את הפת.	[רבי שמלאי]	◊	o								
אמר לו: א"כ, קרו לן בית דינא שריא	[רבי יהודה נשיאה]	◊	◊								
על אייל קמצא דכן, ועל משקה בית מטבחיא דכן, ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.	דתנן: העיד רבי יוסי בן יועזר איש צרידה:	◊	◊	■							
אמר ליה: התם שרא תלת, ומר שרא חדא, ואי שרי מר חדא אחריתי, אכתי תרתין הוא דהויין	[רבי שמלאי]	◊	◊								
א"ל: אנא שראי אחריתי.	[רבי יהודה נשיאה]	◊	!								
מאי היא?		◊				^					
זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש, ומת בתוך שנים עשר חודש - אינו גט	דתנן:	◊	!	■							
ורבותינו התירוה לינשא	ותני עלה:	◊	!	■							
מאן רבותינו?	ואמרינן:	◊	!	^							

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בית דינא דשרו משחא, סברי לה כר' יוסי	רב יהודה אמר שמואל:	◊							!	!	
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]	◊							!	■	!
ר' יהודה הנשיא הורה, ולא הודו לו כל שעתו	וא"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא:								!	■	
כל סיעתו.	ואמרי לה:								!	■	
כי שריתוה - לאלתר שריתוה, דלא אתי, או דלמא לאחר שנים עשר חודש, דהא איקיים ליה תנאיה?	רבי אלעזר להווא סבא:	◊							^		
ותיבעי לך אמתני!		◊							ז		
הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש, ומת בתוך שנים עשר חודש - הוי גט, דהא איקיים ליה תנאי	דתנן:	◊							ז	■	
ותיבעי לך: לאלתר הוי גיטא, דהא לא אתא, או דלמא לאחר י"ב חודש, דהא איקיים ליה תנאיה									ז		
אין ה"נ, אלא משום דהוית בהווא מניינא.		◊							!		
הכל מודים, לכשתצא חמה מנרתיקה - לכי נפקא קאמר לה, וכי מיית בליליא - גט לאחר מיתה הוא, על מנת שתצא חמה מנרתיקה - מעכשיו קאמר לה, וכי מיית בליליא - הא ודאי תנאה הוי וגט מחיים הוא, כדרב הונא	אביי:	◊							■		
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי	דאמר רב הונא:	◊							■	■	
לא נחלקו אלא באם תצא		◊							■		
ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו, והוה ליה כמהיום אם מתי, כמעכשיו אם מתי	[רבי יהודה נשיאה]	◊							■	■	◆
ורבנן לית להו דר' יוסי, והוה ליה כזה גיטך אם מתי גרידא.	[רבנן]	◊							■	■	◆
על אייל קמצא דכן, ועל משקה בי מטבחיא דכן, ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.	גופא: העיד יוסי בן יועזר איש צרידה:	◊									■
מאי אייל קמצא?		◊							^		
שושיבא	רב פפא:	◊							!	◆	
סוסביל.	רב חייא בר אמי משמיה דעולא	◊							!	◆	
רב פפא אמר שושיבא, וקמפלגי בראשו ארוך		◊							■		
ראשו ארוך - אסור	מר סבר: [רבנן]								■	■	◆
ראשו ארוך - מותר.	מר סבר: [יוסי בן יועזר]								■	■	◆
סוסביל, בראשו ארוך כ"ע לא פליגי דאסור, והכא בכנפיו חופין את רובו על ידי הדחק קמפלגי	רב חייא בר אמי משמיה דעולא	◊							■		
מר סבר: רובא כל דהו בעינן	מר סבר: [יוסי בן יועזר]								■	■	◆
ומר סבר: רובא דמנכר בעינן.	מר סבר: [רבנן]								■	■	◆
ועל משקה בי מטבחיא דכן.		◊							■		
מאי דכן?									^		
דכן ממש	רב:	◊							!	◆	
דכן מלטמא אחרים, אבל טומאת עצמן יש בהן.	שמואל:	◊							!	◆	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
רב אמר דכן ממש	מימרא										לז:
קסבר: [רב]	טומאת משקין דרבנן, וכי גזור רבנן טומאה - במשקין דעלמא, אבל במשקה בי מטבחיא לא גזור רבנן.										לז:
קסבר: [שמואל]	ושמואל אמר דכן מלמא אחרים, אבל טומאת עצמן יש בהן										לז:
קסבר: [שמואל]	טומאת משקין דאורייתא, לטמא אחרים דרבנן, וכי גזור רבנן - במשקין דעלמא, במשקין בי מטבחיא לא גזור.										לז:
ועל דיקרב למיתא מסאב, וקרו ליה יוסף שריא.											לז:
יוסף אסרא מיבעי ליה											לז:
ועוד, דאורייתא היא, דכתיב: (במדבר יט) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת וגו'											לז:
דאורייתא דיקרב טמא, דיקרב בדיקרב טהור, ואתו אינהו וגזור אפילו דיקרב בדיקרב, ואתא איהו ואוקמה אדאורייתא.											לז:
דיקרב בדיקרב נמי דאורייתא הוא, דכתיב: (במדבר יט) וכל אשר יגע בו הטמא יטמא											לז:
דאורייתא דיקרב בדיקרב בחיבורין טומאת שבעה, שלא בחיבורין טומאת ערב, ואתו אינהו וגזור אפילו שלא בחיבורין טומאת שבעה, ואתא איהו ואוקמה אדאורייתא.											לז:
דאורייתא מאי היא?											לז:
דכתיב: (במדבר יט) הנוגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים, וכתיב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא, וכתיב: והנפש הנוגעת טמא עד הערב, הא כיצד? כאן בחיבורין, כאן שלא בחיבורין.											לז:
לאו אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי סריקי ברב נחמן?											לז:
ספק טומאה ברשות הרבים התיר להן.											לז:
והא הלכתא מסוטה גמרינן לה, מה סוטה רשות היחיד, אף טומאה רשות היחיד											לז:
הלכה ואין מורין כן											לז:
ואתא איהו ואורי ליה אוריי.											לז:
קורות נעץ להם, ואמר: עד כאן רשות הרבים, עד כאן רשות היחיד.											לז:
כי אתו לקמיה דרבי ינאי											לז:
הא מיא בשיקעתא דבנהרא, זילו טבולו.											לז:
והשלקות.											לז:
מנהגי מילי?											לז:
רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן											לז:
אלא מעתה, חטין ועשאן קליות ה"נ דאסורין											לז:
וכי תימא ה"נ											לז:
חטין ועשאן קליות - מותרין											לז:
אלא כמים - מה מים שלא נשתנו מברייתן, אף אוכל שלא נשתנה מברייתו.											לז:
אלא מעתה, חטין וטחנן ה"נ דאסורין											לז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
	וכי תימא ה"נ									!	לז:
והתניא:	חישין ועשאן קליות - הקמחים והסלתות שלהן מותרין									ז	לז:
	אלא כמים - מה מים שלא נשתנו מבריינת ע"י האור, אף אוכל שלא נשתנה מבריינת ע"י האור.									!	לז:
	מידי אור כתיב?									ז	לז:
	אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.									!	לח.
רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:	כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.										לח.
	בסורא מתנו הכי.										לח.
	בפומבדיתא מתנו הכי:										לח.
רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:	כל שאינו נאכל על שולחן מלכים ללפת בו את הפת - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.										לח.
	מאי בנייהו?									ז	לח.
	איכא בנייהו: דגים קטנים, וארדי, ודייסא.									!	לח.
רב אסי אמר רב:	דגים קטנים מלוחים - אין בהן משום בישולי עובדי כוכבים.										לח.
רב יוסף:	אם צלאן עובד כוכבים - סומך ישראל עליהם משום עירובי תבשילין, ואי עבדיהו עובד כוכבים כסא דהרסנא - אסור.										לח.
	פשיטא									ז	לח.
	מהו דתימא הרסנא עיקר, קמ"ל קימחא עיקר.									!	לח.
רב ברונא אמר רב:	עובד כוכבים שהצית את האור באגם - כל החגבים שבאגם אסורין.										לח.
	ה"ד?									^	לח.
	אילימא דלא ידע הי טהור והי טמא									!	לח.
	מאי איריא עובד כוכבים? אפילו ישראל נמן									ז	לח.
	אלא משום בישולי עובדי כוכבים									!	לח.
	כי האי גוונא מי אסיר?									ז	לח.
והאמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:	האי עובד כוכבים דחרין רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה									ז	לח.
	אלמא לעבורי שער קמיכוין									ז	לח.
	ה"נ לגלויי אגמא קא מיכוין									ז	לח.
	לעולם דלא ידע הי טהור והי טמא, ומעשה שהיה - בעובד כוכבים היה.									!	לח.
גופא, אמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:	האי עובד כוכבים דחרין רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה.										לח.
רבינא:	הלכך, האי עובד כוכבים דשדא סיכתא לאתונא, וקבר בה ישראל קרא מעיקרא - שפיר דמי.										לח.
	פשיטא									ז	לח.
	מהו דתימא: לבשולי מנא קא מיכוין, קמ"ל: לשרורי מנא קא מיכוין.									!	לח.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין מימרא										
רב יהודה אמר שמואל:	הניח ישראל בשר על גבי גחלים, ובא עובד כוכבים והפך בו - מותר.									!	◇
	היכי דמי?									^	
	אילמא דאי לא הפך ביה הוה בשיל									!	
	פשיטא								?		
	אלא לאו דאי לא הפך לא הוה בשיל									!	
	אמאי מותר? בישולי של עובדי כוכבים ניהון									?	
	לא צריכא, דאי לא הפך הוה בשיל בתרתי שעי, והשתא קא בשיל בחדא שעתא, מהו דתימא: קרובי בישולא מילתא היא, קמ"ל.									!	◇
והאמר ר' אסי א"ר יוחנן:	כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים									?	◇
	הא אינו כמאכל בן דרוסאי - יש בו משום בשולי עובדי כוכבים									?	
	התם כגון דאותביה בסילתא, ושקליה עובד כוכבים ואותביה בתנורא.									!	◇
	מניח ישראל בשר על גבי גחלים, ובא עובד כוכבים ומהפך בו עד שיבא ישראל מבית הכנסת או מבית המדרש, ואינו חושש. שופתת אשה קדירה על גבי כירה, ובאת עובדת כוכבים ומגיסה עד שתבא מבית המרחץ או מבית הכנסת, ואינה חוששת.									■	
	הניח עובד כוכבים והפך ישראל, מהו?									^	◇
	ק"ו, גמרו ביד עובד כוכבים מותר, גמרו ביד ישראל לא כ"ש.									!	◇
	בין שהניח עובד כוכבים והפך ישראל, בין שהניח ישראל והפך עובד כוכבים - מותר, ואינו אסור עד שתהא תחלתו וגמרו ביד עובד כוכבים.									■	
	הלכתא: הא ריפתא דשגר עובד כוכבים ואפה ישראל, א"ג שגר ישראל ואפה עובד כוכבים, א"ג שגר עובד כוכבים ואפה עובד כוכבים ואתא ישראל וחתה בה חתויי - שפיר דמי.									■	◇
	דג מליח - חזקיה שרי									◇	■
	אסר.									◇	■
	ביצה צלויה - בר קפרא שרי									◇	■
	אסר.									◇	■
	אחד דג מליח ואחד ביצה צלויה - חזקיה ובר קפרא שרו, ורבי - יוחנן אסר.									■	◇
	ר' חייא פרוואה אקלע לבי ריש גלותא									○	◇
	אמרו ליה: ביצה צלויה מא?									^	
	חזקיה ובר קפרא שרו, ור' יוחנן אסר, ואין דבריו של אחד במקום שנים.									!	◇
	לא תציתו ליה									■	◇
	הלכתא כוותיה דרבי יוחנן.									■	◇
	אשקויהו נגוטא דחלא ונח נפשיה.									○	◇
	הקפריסין, והקפלוטות, והמטליא, והחמין, והקליות שלהן - מותרין									■	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לח:	ביצה צלויה - אסורה												
לח:	שמן - רבי יהודה הנשיא ובית דינו נמנו עליו והתירוהו.	[רבי יהודה הנשיא ובית דינו]											
לח:	היא המטליא היא פשליא היא שיעתא.	תניא:											
לח:	מאי שיעתא?												
לח:	הא ארבעין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבב"ח אמר רבי יוחנן:											
לח:	הא שתין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבה בר בר חנה דידיה:											
לח:	ולא פליגי, מר בשניה ומר בשניה												
לח:	מייטו ביזרא דכרפסא וביזרא דכיתנא וביזרא דשבלילתא, ותרזו להו בהדי הדדי בפשורי ושבקו ליה עד דמקבל, ומייטו חצבי חדתי ומלו להו מיא, ותרזו בהו גרגישתא ומדבקין ביה ועיילין לבי בני, אדנפקו מלבלבי, ואכלי מינייהו, וקייירי מבינתא דרישייהו עד טופרא דכרעייהו.												
לח:	מילין	רב אשי: אמר לי רבי חנינא:											
לח:	במילין.	ואמרי לה:											
לח:	הכוספן של עובדי כוכבים שהוחמו חמין ביורה גדולה - אסור, ביורה קטנה - מותר.	ת"ר:											
לח:	ואיזו היא יורה קטנה?												
לח:	כל שאין צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.	רבי ינאי:											
לח:	ודלמא אדמויי אדמוה ועייליה												
לח:	אלא, כל שאין ראש צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.												
לח:	אחת יורה גדולה ואחת יורה קטנה - מותר	והתניא:											
לח:	לא קשיא, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם אסור, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם מותר.												
לח:	האי מישחא שליכא דארמאי - אסור.	רב ששת:											
לח:	למאי ניהוש לה? אי משום איערובי - מיסרא סרי, אי משום בישולי עובדי כוכבים - נאכל הוא כמו שהוא חי, אי משום גיעולי עובדי כוכבים - נותן טעם לפגם הוא ומותר.	רב ספרא:											
לח:	הני אהיני שליכי דארמאי מאי? חוליי לא תיבעי לך - דודאי שרו, מרירי לא תיבעי לך - דודאי אסירי, כי תיבעי לך - מציעאי מאי?	בעו מיניה מרבי אסי:											
לח:	מאי תיבעי להו? דרבי אסר	אמר להו:[רבי אסי]											
לח:	ומנו?												
לח:	לוי.												
לח:	שתיתאה - רב שרי	[רב]											
לח:	אסרי.	אבוה דשמואל ולוי:											
לח:	בחיטי ושערי כ"ע לא פליגי דשרי, בטלפחי דחלא כ"ע ל"פ דאסיר, כי פליגי - בטלפחי דמיא												
לח:	גזרינן הא אטו הא	מר סבר:[אבוה דשמואל ולוי]											
לח:	לא גזרינן.	ומר סבר:[רב]											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											
לח:	ו	א											